

Sožitje brez razgrajačev

»Če bi v Stari Ljubljani postavili na prostem še več miz in stolov in če bi bili vrtovi lepo urejeni, bi bili prebivalci Stare Ljubljane samo navdušeni. Vprašanje pa je, kako bodo gostinci izkoristili naše zaupanje. Parkirišča, vrt, zabojniki in umazanija, ki so zdaj na Ribjem trgu, vse to ne sodi skupaj,« je dejal Dušan Verbič, krajan Stare Ljubljane, na sestanku, kjer so se gostinci, krajanji ter predstavniki komiteja za družbeno planiranje in gospodarstvo, komiteja za urbanizem in gradbene zadeve ter turistične poslovne skupnosti pogovarjali o »sožitju« med gostinci in gosti ter krajanji v teh poletnih mesecih.

Na območju krajevnih skupnosti Stara Ljubljana je v turistični sezoni osem vrtov. Lani so se krajanji pritoževali predvsem zaradi pijančevanja in razgrajanja mladine na Čevljarskem mostu, zaradi bučnih večerov pred Magistratom in glasnih gostov pri Petelinu na Gallusovem nabrežju. V krajevni skupnosti so se zato pred začetkom glavne turistične sezone hoteli dogovoriti z gostinci, da bi bilo letos malo drugače. Krajanji niso proti pozitivni Stare Ljubljane, zavzemajo pa se za lepe, urejene vrtove in za kulturno postrežbo.

Čevljarski most letos brez miz

Sklenili so, da si bo komisija, v kateri bodo sodelovali tudi krajanji Stare Ljubljane, ogledala vseh osem vrtov, gostinci bodo poslali vloge na komite (doslej so iz KS dobili le eno prošnjo za ureditev vrta) in tudi »legalizirali« delo.

Zlata ladja letos ne bo imela miz na Čevljarskem mostu, stregli bodo le gostom, ki bodo sedeli pri mizi, tistim pri šanku pa ne bodo dovoljevali, da bi nosili pijačo ven. Imajo namreč slabe izkušnje. Krajanji so menili, da Stara Ljubljana ni primeren prostor za tako množične prireditve, kot je bila, na primer, Skadarlija. »Ozvočenje je bilo tako, da se je glasba slišala do Maribora«, je dejal eden od krajanov. Tovrstne prireditve naj bi pripravili ali drugje ali na drugačen način – ne bi smele trajati deset dni, pa tudi glasba bi morala biti manj hrupna.

Gostinci so obljubili, da bodo krajevno skupnost pravočasno seznanili z vsemi prireditvami, ki naj bi jih pripravili na tem območju, zato da bodo lahko usklajevali interese in tudi krajanje pravočasno obveščali, kaj se bo dogajalo.

Krajanji so med drugim tudi zahtevali, da gostinci dejansko prenehajo streči ob urah, ki jih določa odlok o poslovnem času.

Nalepke za vozila krajanov?

Udeleženci sestanka pa so skupno ugotovili, da je za nesnago in neurejenost na tem predelu glavni krivec promet. Na Cankarjevem nabrežju vozniki parkirajo svoje avtomobile kljub prometnim znakom, ki to prepovedujejo, prav tako na Ribjem trgu in drugod. Stanovalci se pogosto komaj prebijejo do vhodnih vrat, komunalci pa z velikim tovornjakom ne pridejo do smeti. Krajanji so zato dali pobudo, da bi prebivalci tega območja za svoja vozila dobili nalepke, zaposlenim in gostom pa bi onemogočili dovoz v te ozke ulice. Javna higiena bi morala smeti odvažati vsak dan in to z manjšim vozilom, čas pa bi tudi bil, da končno uredijo prometni režim na tem območju.

Srečanje gostincev in krajanov je bilo koristno, saj se je izkazalo, da nimajo vedno nasprotujočih si interesov. Eni in drugi si želijo živahnejšo Stara Ljubljano, prijetne kotičke in solidne goste, ne pa izpadov, vinjenih gostov in razgrajačev.

»Gostilniško« življenje je v tem predelu Ljubljane zaživele, lepo pa bi bilo, če bi se na podobnem sestanku srečali krajanji in vsi tisti, ki bi lahko poskrbeli za več kulturnih dogajanj v Stari Ljubljani.

A. V.

Akcija Rdečega križa za zbiranje starih oblačil je v Centru povsem uspela

USPELA AKCIJA ZBIRANJA OBLAČIL

Tudi v nesreči nas ne bo zeblo

Po vsej Sloveniji je 3. junija potekala akcija zbiranja oblačil, obutve in posteljnine, ki jo že leta nazaj organizira in izvaja Rdeči križ Slovenije. To je edinstvena humanitarna akcija, s katero si Rdeči križ pridobi rabljena oblačila, da bi lahko ob večjih elementarnih nesrečah kar najučinkovitejše nudil pomoč. Del teh oblačil pa je namenjen tudi socialno ogroženim ljudem.

Z veseljem lahko zapišemo, da je ta akcija v občini Center zelo dobro uspela, bolje kot lani. V akciji je sodelovalo več kot 300 aktivistov Rdečega križa, občanov in mladine. Zbrali so 12 tisoč kilogramov uporabnih oblačil, 300 kilogramov obutve in 1800 kilogramov krp, ki jih bodo poslali v nadaljnjo predelavo. Del zbranega blaga (6 tisoč kilogramov) so odposlali v občino Gornja Radgona, ostalo pa so shranili v skupno začasno skladišče. Rabljene predmete, ki so jih ljudje puščali pred vho-

di svojih blokov in hiš, je prevažalo 24 avtomobilov. Ta brezplačni prevoz pa so nudile delovne organizacije iz naše občine: Rog, Pavliha, Semenarna, Ljubljanska banka, Elektro Ljubljana in ČZDO Komunist, če naštejemo le nekatere izmed njih.

Občinska organizacija Rdečega križa Slovenije Ljubljana Center se vsem, ki so oblačila darovali, jih zbirali, prevažali ali kakorkoli drugače sodelovali v tej akciji, najtopleje zahvaljuje.

MIRO PETEK

ZANIMIVOSTI IZ OBRTNIH DELAVNIC V STARI LJUBLJANI

Klobuki so še, kupcev pa ni

Moderni časi prinašajo v naše življenje mnoge novosti. Še v časih naših babic in dedkov pravzaprav sploh niso poznali tovarniško izdelanih oblek, čevljev in pokrival. Marsikaj so naredili doma, a bile so tudi take stvari, po katere je bilo treba k mojstru v obrtno delavnico. Tako tudi izdelovalcem klobukov ni zmanjkalo dela.

Kako je s to stvarjo danes, smo zvedeli v pogovoru s šestdesetletno Jožico Filipič, modistko, katere trgovnica in obenem tudi delavnica je na Trgu osvoboditve 4.

Ko človek pozimi pogleda na ulico, hitro ugotovi, da je več moških, ki imajo pokrite glave kot pa žensk. Zato tudi gredo moški klobuki bolj v promet. Jaz pa izdelujem le damske. Oktober, november, december, takrat je še nekaj dela, drugače pa skoraj nič. Lahko bi zaprli trgovino, tako malo kupcev je. Kje so tisti časi, ko je bila modistka na vsakem vogalu in ko je krasno neslo vse leto! Moja mama je imela delavnico v stari Ljubljani in tam so šivali dan in noč.

Klobuki vseh mogočih barv, veliki, majhni, bolj ali manj širokih krajcev, športni, vsakdanji, taki za posebne priložnosti, s pajčolani, okrasnimi drobnimi rožami, pentljami, trakovi, vsi tisti, ki jih porodi naša domišljija – zakaj jih ne iščemo več pri modistkah?

Materiala ni, celo tovarnam ga primanjkuje. Zato delam predvsem iz prinesenega blaga. Nekoč so bili klobuki poceni, danes so dragi. Kdo jih bo kupoval? Stari ljudje so skoraj vsi že po domovih in jih ne nosijo več. Včasih pa so imeli za vsako priložnost drugačen klobuk: eden je bil za

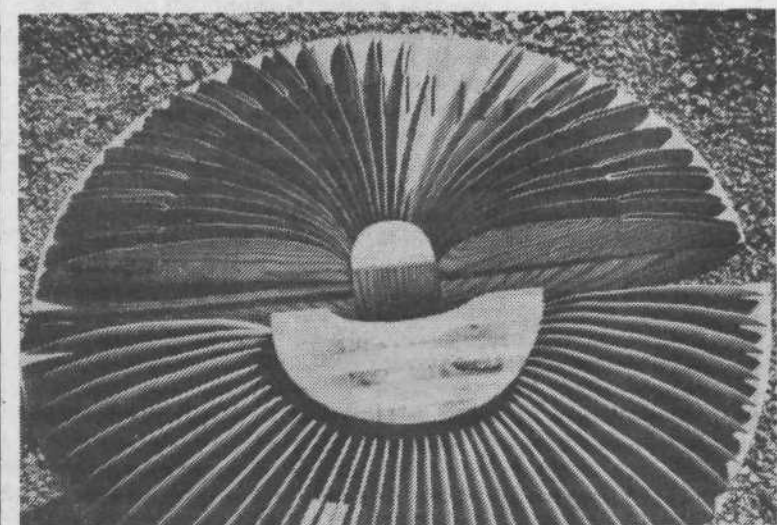
na trg, drugi za k maši... Mladi bi jih sicer radi imeli, a nimajo denarja. Zato hodijo samo spraševat. Lani smo naredili nekaj modelov vnaprej, a se ni obneslo. Moda se spremeni čez noč in tudi nižja cena ne privabi nikogar.

Jožica Filipič se s tem poklicem ukvarja, kot sama pravi, od nekdaj. Že kot otrok je pomagala mami. Šest otrok je bilo pri hiši. Sama je sicer želela postati učiteljica, a je ob-

veljala mamina volja in tako je končala triletno obrtno šolo. Svoje znanje prenaša danes na 31-letno hčerko, ki ji je obenem tudi glavni in edini pomočnik.

Za izdelavo klobuka je potrebnega precej znanja in spretnosti, pa tudi časa. Nekoč so za vsak posamezni model naredili kalup iz mavca. Tudi po ves teden je trajalo, preden je dobil ustrezno obliko. Danes pa modistka oblikuje mavec le za posebno zahtevna pokrivala. Potem se loti šivanja, ki zahteva veliko natančnosti, saj je delo večinoma ročno. Tako so za izdelavo bolj preprostih klobukov potrebne kake tri ure, za tiste zahtevnejše pa osem ur in več.

MILICA GOJANOVIC

Dežnikarica kot navdih

V galeriji Društva slovenskih umetnikov, Komenskega 8 (mimogrede: vse dosedanje razstave so bile zelo slabo obiskane!) razstavlja silke in plastike Viljem Jakopin. Razstavljena dela so nastala v letih 1979 do 1982; posebno zanimive so lesene plastike – prezezi gobe dežnikarice – v katerih vzpostavlja avtor dvojne razmerje: površinsko in silkovito.

M. Z.

Maja in Zlatko sta prešerno nasmejela v Molièrovem Namišljenem bolniku, zaključni predstavi MGL v letošnji sezoni. Smeha tudi v novi sezoni ne bo manjkalo.

VABILO MESTNEGA GLEDALIŠČA LJUBLJANSKEGA

Letos vsaj enkrat v gledališče

S premiero Molièrove komedije Namišljeni bolnik v režiji Mileta Koruna Mestno gledališče ljubljansko uspešno zaključuje letošnjo sezono, v kateri je posamezne uprizoritve uspešno sprejel širok krog rednega občinstva, v katerem so tudi delovni ljudje in občani naše občine.

Naj omenimo glasbeno komedijo Sla boeme, s katero je gledališče odprlo Srednjo dvorano v Cankarjevem domu, nadalje Partljičevo uspešnico Na svidenje nad zvezdami, ki je doslej doživela 65 ponovitev, ter delo sodobnega sovjetskega avtorja Vampirova Lov na divje race. Več kot 200 predstav v tej sezoni si je ogledalo okoli sto tisoč gledalcev v Ljubljani in mnogih slovenskih gospodarskih in kulturnih središčih. Igralci Mestnega gledališča ljubljanskega, ki jih poznamo tudi z njihovih uspešnih nastopov na televiziji in v slovenskih filmih, so dobili tudi nekaj pomembnih družbenih priznanj – med temi Danilo Bezljaj letošnjo nagrado Prešernovega sklada, Saša Miklavc pa priznanje Združenja dramskih umetnikov Slovenije.

Te dni razpisuje Mestno gledališče ljubljansko tudi abonmaje za prihodnjo sezono, v kateri bo uprizorilo vrsto zanimivih, kot tudi razvedrilnih odrskih del, med njimi Brešanovo groteskno komedijo Hudič na filozofski fakulteti, ki bo doživela svoj jugoslovanski krst, Goldonijevo klasično komedijo Grobijani ter satirični omnibus Obrekovalnica Žarka Petana, ki je tudi stalni režiser Mestnega gledališča ljubljanskega.

Delovni ljudje Mestnega gledališča dajejo pobudo, da bi kulturna akcija v sezoni 1982–83 potekala pod geslom »Vsak delovni človek vsaj enkrat na leto v gledališče!«, ki bi se ji lahko priključili tudi občani naše občine.